

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-47-16

Druk nr 546
Warszawa, 17 maja 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Z poważaniem

(-) Beata Szydło

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.²⁾) w art. 21¹ po ust. 1 dodaje się ust. 1¹ w brzmieniu:

„1¹. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do reemitowania utworów nadawanych we własnym programie organizacji radiowej lub telewizyjnej, jeżeli prawa do reemitowania tych utworów przysługują tej organizacji radiowej lub telewizyjnej i są przez nią wykonywane bez pośrednictwa organizacji zbiorowego zarządzania, w tym także na podstawie licencji.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Rady nr 93/83/EWG z dnia 27 września 1993 r. w sprawie koordynacji niektórych zasad dotyczących prawa autorskiego oraz praw pokrewnych stosowanych w odniesieniu do przekazu satelitarnego oraz retransmisji drogą kablową (Dz. Urz. UE L 248 z 06.10.1993, str. 15; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 17, t. 1, str. 134).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 94, poz. 658 i Nr 121, poz. 843, z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 181, poz. 1293, z 2009 r. Nr 157, poz. 1241, z 2010 r. Nr 152, poz. 1016 oraz z 2015 r. poz. 932, 994, 1639 i 1923.

UZASADNIENIE

1. Wyjaśnienie potrzeby i celu wydania ustawy

Celem projektowanej ustawy jest dostosowanie ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.) do dyrektywy Rady nr 93/83/EWG z dnia 27 września 1993 r. w sprawie koordynacji niektórych zasad dotyczących prawa autorskiego oraz praw pokrewnych stosowanych w odniesieniu do przekazu satelitarnego oraz retransmisji drogą kablową (Dz. Urz. UE L 248 z 06.10.1993, str. 15; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 17, t. 1, str. 134) w zakresie zasad zawierania umów na reemisję kablową. Dyrektywa wprowadziła w UE wymóg, aby reemisja utworów była dokonywana wyłącznie na podstawie umowy zawartej z właściwą organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi. Wprowadziła zatem tzw. obowiązkowe pośrednictwo organizacji zbiorowego zarządzania, wyłączając co do zasady możliwość bezpośredniego kontraktowania między podmiotem dokonującym reemisji a dysponentem praw autorskich. Dyrektywa przewiduje jednak wyjątek od tej zasady w odniesieniu do praw „z których organizacja radiowa i telewizyjna korzysta w odniesieniu do jej własnych transmisji, niezależnie od tego, czy dane prawa należą do tej organizacji, czy też zostały na nią przeniesione przez innego właściciela praw autorskich i/lub praw pokrewnych” (art. 10 dyrektywy). Polska ustawa nie przewiduje takiego wyjątku, konieczna jest zatem stosowna jej nowelizacja. Należy przy tym wyjaśnić, że nowelizacja nie ma na celu narzucenia organizacjom radiowym i telewizyjnym określonego sposobu zarządzania ich prawami. Podmioty te będą dysponowały w tym zakresie swobodą postępowania, tj. jeżeli z jakichkolwiek powodów nie podejmą się samodzielnego udzielania licencji na reemisję, będą mogły w dalszym ciągu, tak jak obecnie, powierzyć swoje prawa w zarząd właściwej organizacji zbiorowego zarządzania.

2. Przedstawienie rzeczywistego stanu w dziedzinie, która ma być unormowana

Na dzień dzisiejszy w prowadzonym przez Przewodniczącą Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji „Rejestrze programów telewizyjnych rozpowszechnianych wyłącznie w systemie teleinformatycznym i programów rozprawdzanych” znajduje się prawie 700 podmiotów¹⁾. Rynek usług reemisji kablowej wykazuje się jednak

¹⁾<http://www.krrit.gov.pl/dla-nadawcow-i-operatorow/operatorzy-i-nadawcy-teleinformatyczni/rejestr/>

postępującym procesem koncentracji. Według danych Polskiej Izby Komunikacji Elektronicznej (PIKE) w IV kwartale 2014 r. trzech największych operatorów (UPC Polska, Vectra, Multimedia Polska) miało udział w rynku wynoszący 69,06% (odpowiednio 31,25%, 19,98% i 17,83%), trzech kolejnych (INEA, TOYA, Petrus) łączny udział 9,33%, udział każdego z pozostałych wynosił zaś poniżej 1%²⁾.

Z uwagi na trwające negocjacje i już wszczęte spory sądowe trudno jest oszacować pełną wartość rynku usług reemisji kablowej pod kątem należności prawnoautorskich. Niektóre organizacje zbiorowego zarządzania zawarły z operatorami nawet kilkaset umów licencyjnych lub umów określających wysokość wynagrodzenia (150–300), inne zdołały zawrzeć takich umów tylko kilkanaście lub wcale. Stowarzyszenie Autorów ZAiKS zawarło dodatkowo ponad 2000 umów na reemisyję w hotelach i pensjonatach.

Wpływy organizacji zbiorowego zarządzania z tytułu reemisji wyniosły w roku 2014 ok. 164 mln zł³⁾. Z uwagi na fakt, że nie wszystkie organizacje dokonują księgowego rozróżnienia wpływów z reemisji kablowej i satelitarnej, nie jest możliwe precyzyjne ustalenie, jaki udział w ww. kwocie przypada na każdy rodzaj reemisji. Jednakże, biorąc pod uwagę dynamikę rozwoju reemisji satelitarnej i postępujący proces zawierania umów licencyjnych w tym zakresie, można przyjąć, że wpływy z tej reemisji już przynajmniej dorównują wpływom z reemisji kablowej.

3. Wykazanie różnic między dotychczasowym a proponowanym stanem prawnym

Zgodnie z obecnie obowiązującym brzmieniem art. 21¹ ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych operatorom sieci kablowych wolno reemitować w sieciach kablowych utwory nadawane w programach organizacji radiowych i telewizyjnych wyłącznie na podstawie umowy zawartej z właściwą organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, przy czym stosownie do art. 92 i art. 95¹ ust. 1 tej ustawy przepis ten znajduje odpowiednie zastosowanie także do artystycznych wykonań, fonogramów i wideogramów.

Przepis art. 21¹ ust. 1 ustawy kreuje zatem instytucję tzw. obowiązkowego pośrednictwa organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i pokrewnymi przy zawieraniu umów licencyjnych na reemisyję kablową (reemisja utworów, artystycznych wykonań, fonogramów i wideogramów) i umów o wynagrodzenie z tytułu reemisji (reemisja artystycznych

²⁾ <http://www.pike.org.pl/index/ranking>

³⁾ Dane zawarte w sprawozdaniach rocznych organizacji zbiorowego zarządzania z działalności w 2014 r., publicznie dostępne na ich stronach internetowych. Dane za 2015 r. powinny być dostępne do końca czerwca 2016 r.

wykonań, fonogramów i wideogramów za pomocą wprowadzonych do obrotu egzemplarzy). Oznacza to, że operator sieci kablowej nie ma obecnie możliwości kontraktowania reemisji bezpośrednio z organizacjami radiowymi i telewizyjnymi nadającymi reemitowane treści, nawet jeżeli te organizacje dysponują prawami do reemisji. Tymczasem dyrektywa Rady nr 93/83/EWG wyraźnie nakazuje Państwom Członkowskim wprowadzenie wyjątku od zasady obowiązkowego pośrednictwa organizacji zbiorowego zarządzania w odniesieniu do praw „z których organizacja radiowa i telewizyjna korzysta w odniesieniu do jej własnych transmisji, niezależnie od tego, czy dane prawa należą do tej organizacji, czy też zostały na nią przeniesione przez innego właściciela praw autorskich i/lub praw pokrewnych” (art. 10 dyrektywy Rady nr 93/83/EWG). Przewiduje się zatem dodanie w art. 21¹ ustawy nowego przepisu ust. 1¹, który wprowadzi wyjątek od zasady obowiązkowego pośrednictwa organizacji zbiorowego zarządzania w odniesieniu do utworów „nadawanych we własnym programie organizacji radiowej lub telewizyjnej, jeżeli prawa do reemitowania tych utworów przysługują tej organizacji radiowej lub telewizyjnej i są przez nią wykonywane bez pośrednictwa organizacji zbiorowego zarządzania, w tym także na podstawie licencji”.

Istotą projektowanego rozwiązania jest, zgodnie z dyrektywą, umożliwienie nadawcy (organizacji radiowej lub telewizyjnej) samodzielnego wykonywania prawa do reemisji utworów i przedmiotów praw pokrewnych nadawanych w jego własnych programach. Od teraz nadawca będzie mógł więc zdecydować, czy będzie udzielał licencji na reemisję samodzielnie, czy też będzie korzystał z pośrednictwa organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi. Zasada ta będzie stosowana odpowiednio do reemisji artystycznych wykonań, fonogramów i wideogramów. Nie będzie przy tym istotne, z jakiego tytułu nadawca wywodzi swoje prawo do licencjonowania usług reemisji. Nadawca będzie mógł je zatem wywodzić zarówno z posiadania statusu producenta utworu audiowizualnego w rozumieniu art. 70 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, statusu nabywcy pochodnego autorskich praw majątkowych do utworu włącznie z prawem do reemisji, jak również statusu uprawnionego z tytułu licencji z prawem do udzielania sublicencji na reemisję. Istotne będzie jedynie to, aby nadawca był uprawniony do udzielenia licencji na reemisję⁴⁾.

⁴⁾ Ponieważ dyrektywa w art. 10 posługuje się terminem „przeniesienie”, powstała wątpliwość, czy nadawca może wywodzić tytuł do samodzielnego wykonywania praw do reemisji również z licencji uzyskanej od podmiotu uprawnionego. MKiDN przeprowadziło w tym zakresie robocze konsultacje

Art. 21¹ ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych zostanie zatem uzupełniony o regulację, zgodnie z którą przewidziane w tym przepisie obowiązkowe pośrednictwo organizacji zbiorowego zarządzania nie będzie miało zastosowania w zakresie wskazanym w art. 10 dyrektywy Rady nr 93/83/EWG. Art. 21¹ dotyczy reemitowania utworów, natomiast zgodnie z art. 92 i art. 95¹ ust. 1 ustawy znajdzie odpowiednie zastosowanie także do artystycznych wykonań, fonogramów i wideogramów.

4. Wyjaśnienia końcowe

Projekt jest zgodny z prawem UE.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

W art. 2 projektu ustawy przewiduje się standardowe 14-dniowe *vacatio legis*, przewidziane wymogami art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172, z późn. zm.).

Projekt na etapie prac legislacyjnych nie wymaga przedstawienia organom lub instytucjom UE w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji lub uzgodnienia.

Stosownie do treści § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979 oraz z 2015 r. poz. 1063), przedmiotowy projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.

z właściwym merytorycznie wydziałem w Komisji Europejskiej (poczta elektroniczna), z których wynika, że w ocenie Komisji termin ten powinien być rozumiany szeroko i obejmować różne formy dysponowania prawami autorskimi. Stanowisko to należy uznać za zasadne także z tego powodu, że dyrektywa jest adresowana do wszystkich państw UE, a nie wszystkie te państwa przewidziały w swoim prawie krajowym możliwość przeniesienia praw autorskich na inny podmiot w takim rozumieniu terminu „przeniesienie”, jakie nadał mu np. polski ustawodawca. Ponieważ dyrektywa musi być implementowana w każdym Państwie Członkowskim, wykładnia jej poszczególnych terminów musi być jednakowa dla każdego porządku prawnego i nie może być determinowana określonym rozumieniem tych terminów w jednym tylko państwie.

UZASADNIENIE

1. Wyjaśnienie potrzeby i celu wydania ustawy

Celem projektowanej ustawy jest dostosowanie ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. Nr 90, poz. 631, z późn. zm.) do dyrektywy Rady nr 93/83/EWG z dnia 27 września 1993 r. w sprawie koordynacji niektórych zasad dotyczących prawa autorskiego oraz praw pokrewnych stosowanych w odniesieniu do przekazu satelitarnego oraz retransmisji drogą kablową (Dz. Urz. UE L 248 z 06.10.1993, str. 15; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 17, t. 1, str. 134) w zakresie zasad zawierania umów na reemisję kablową. Dyrektywa wprowadziła w UE wymóg, aby reemisja utworów była dokonywana wyłącznie na podstawie umowy zawartej z właściwą organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi. Wprowadziła zatem tzw. obowiązkowe pośrednictwo organizacji zbiorowego zarządzania, wyłączając co do zasady możliwość bezpośredniego kontraktowania między podmiotem dokonującym reemisji a dysponentem praw autorskich. Dyrektywa przewiduje jednak wyjątek od tej zasady w odniesieniu do praw „z których organizacja radiowa i telewizyjna korzysta w odniesieniu do jej własnych transmisji, niezależnie od tego, czy dane prawa należą do tej organizacji, czy też zostały na nią przeniesione przez innego właściciela praw autorskich i/lub praw pokrewnych” (art. 10 dyrektywy). Polska ustawa nie przewiduje takiego wyjątku, konieczna jest zatem stosowna jej nowelizacja. Należy przy tym wyjaśnić, że nowelizacja nie ma na celu narzucenia organizacjom radiowym i telewizyjnym określonego sposobu zarządzania ich prawami. Podmioty te będą dysponowały w tym zakresie swobodą postępowania, tj. jeżeli z jakichkolwiek powodów nie podejmą się samodzielnego udzielania licencji na reemisję, będą mogły w dalszym ciągu, tak jak obecnie, powierzyć swoje prawa w zarząd właściwej organizacji zbiorowego zarządzania.

2. Przedstawienie rzeczywistego stanu w dziedzinie, która ma być unormowana

Na dzień dzisiejszy w prowadzonym przez Przewodniczącą Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji „Rejestrze programów telewizyjnych rozpowszechnianych wyłącznie w systemie teleinformatycznym i programów rozprawdzanych” znajduje się prawie 700 podmiotów¹⁾. Rynek usług reemisji kablowej wykazuje się jednak

¹⁾<http://www.krrit.gov.pl/dla-nadawcow-i-operatorow/operatorzy-i-nadawcy-teleinformatyczni/rejestr/>

postępującym procesem koncentracji. Według danych Polskiej Izby Komunikacji Elektronicznej (PIKE) w IV kwartale 2014 r. trzech największych operatorów (UPC Polska, Vectra, Multimedia Polska) miało udział w rynku wynoszący 69,06% (odpowiednio 31,25%, 19,98% i 17,83%), trzech kolejnych (INEA, TOYA, Petrus) łączny udział 9,33%, udział każdego z pozostałych wynosił zaś poniżej 1%²⁾.

Z uwagi na trwające negocjacje i już wszczęte spory sądowe trudno jest oszacować pełną wartość rynku usług reemisji kablowej pod kątem należności prawnoautorskich. Niektóre organizacje zbiorowego zarządzania zawarły z operatorami nawet kilkaset umów licencyjnych lub umów określających wysokość wynagrodzenia (150–300), inne zdołały zawrzeć takich umów tylko kilkanaście lub wcale. Stowarzyszenie Autorów ZAiKS zawarło dodatkowo ponad 2000 umów na reemisyję w hotelach i pensjonatach.

Wpływy organizacji zbiorowego zarządzania z tytułu reemisji wyniosły w roku 2014 ok. 164 mln zł³⁾. Z uwagi na fakt, że nie wszystkie organizacje dokonują księgowego rozróżnienia wpływów z reemisji kablowej i satelitarnej, nie jest możliwe precyzyjne ustalenie, jaki udział w ww. kwocie przypada na każdy rodzaj reemisji. Jednakże, biorąc pod uwagę dynamikę rozwoju reemisji satelitarnej i postępujący proces zawierania umów licencyjnych w tym zakresie, można przyjąć, że wpływy z tej reemisji już przynajmniej dorównują wpływom z reemisji kablowej.

3. Wykazanie różnic między dotychczasowym a proponowanym stanem prawnym

Zgodnie z obecnie obowiązującym brzmieniem art. 21¹ ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych operatorom sieci kablowych wolno reemitować w sieciach kablowych utwory nadawane w programach organizacji radiowych i telewizyjnych wyłącznie na podstawie umowy zawartej z właściwą organizacją zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, przy czym stosownie do art. 92 i art. 95¹ ust. 1 tej ustawy przepis ten znajduje odpowiednie zastosowanie także do artystycznych wykonania, fonogramów i wideogramów.

Przepis art. 21¹ ust. 1 ustawy kreuje zatem instytucję tzw. obowiązkowego pośrednictwa organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i pokrewnymi przy zawieraniu umów licencyjnych na reemisyję kablową (reemisja utworów, artystycznych wykonania, fonogramów i wideogramów) i umów o wynagrodzenie z tytułu reemisji (reemisja artystycznych

²⁾ <http://www.pike.org.pl/index/ranking>

³⁾ Dane zawarte w sprawozdaniach rocznych organizacji zbiorowego zarządzania z działalności w 2014 r., publicznie dostępne na ich stronach internetowych. Dane za 2015 r. powinny być dostępne do końca czerwca 2016 r.

wykonań, fonogramów i wideogramów za pomocą wprowadzonych do obrotu egzemplarzy). Oznacza to, że operator sieci kablowej nie ma obecnie możliwości kontraktowania reemisji bezpośrednio z organizacjami radiowymi i telewizyjnymi nadającymi reemitowane treści, nawet jeżeli te organizacje dysponują prawami do reemisji. Tymczasem dyrektywa Rady nr 93/83/EWG wyraźnie nakazuje Państwom Członkowskim wprowadzenie wyjątku od zasady obowiązkowego pośrednictwa organizacji zbiorowego zarządzania w odniesieniu do praw „z których organizacja radiowa i telewizyjna korzysta w odniesieniu do jej własnych transmisji, niezależnie od tego, czy dane prawa należą do tej organizacji, czy też zostały na nią przeniesione przez innego właściciela praw autorskich i/lub praw pokrewnych” (art. 10 dyrektywy Rady nr 93/83/EWG). Przewiduje się zatem dodanie w art. 21¹ ustawy nowego przepisu ust. 1¹, który wprowadzi wyjątek od zasady obowiązkowego pośrednictwa organizacji zbiorowego zarządzania w odniesieniu do utworów „nadawanych we własnym programie organizacji radiowej lub telewizyjnej, jeżeli prawa do reemitowania tych utworów przysługują tej organizacji radiowej lub telewizyjnej i są przez nią wykonywane bez pośrednictwa organizacji zbiorowego zarządzania, w tym także na podstawie licencji”.

Istotą projektowanego rozwiązania jest, zgodnie z dyrektywą, umożliwienie nadawcy (organizacji radiowej lub telewizyjnej) samodzielnego wykonywania prawa do reemisji utworów i przedmiotów praw pokrewnych nadawanych w jego własnych programach. Od teraz nadawca będzie mógł więc zdecydować, czy będzie udzielał licencji na reemisję samodzielnie, czy też będzie korzystał z pośrednictwa organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi. Zasada ta będzie stosowana odpowiednio do reemisji artystycznych wykonań, fonogramów i wideogramów. Nie będzie przy tym istotne, z jakiego tytułu nadawca wywodzi swoje prawo do licencjonowania usług reemisji. Nadawca będzie mógł je zatem wywodzić zarówno z posiadania statusu producenta utworu audiowizualnego w rozumieniu art. 70 ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, statusu nabywcy pochodnego autorskich praw majątkowych do utworu włącznie z prawem do reemisji, jak również statusu uprawnionego z tytułu licencji z prawem do udzielania sublicencji na reemisję. Istotne będzie jedynie to, aby nadawca był uprawniony do udzielenia licencji na reemisję⁴⁾.

⁴⁾ Ponieważ dyrektywa w art. 10 posługuje się terminem „przeniesienie”, powstała wątpliwość, czy nadawca może wywodzić tytuł do samodzielnego wykonywania praw do reemisji również z licencji uzyskanej od podmiotu uprawnionego. MKiDN przeprowadziło w tym zakresie robocze konsultacje

Art. 21¹ ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych zostanie zatem uzupełniony o regulację, zgodnie z którą przewidziane w tym przepisie obowiązkowe pośrednictwo organizacji zbiorowego zarządzania nie będzie miało zastosowania w zakresie wskazanym w art. 10 dyrektywy Rady nr 93/83/EWG. Art. 21¹ dotyczy reemitowania utworów, natomiast zgodnie z art. 92 i art. 95¹ ust. 1 ustawy znajdzie odpowiednie zastosowanie także do artystycznych wykonań, fonogramów i wideogramów.

4. Wyjaśnienia końcowe

Projekt jest zgodny z prawem UE.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

W art. 2 projektu ustawy przewiduje się standardowe 14-dniowe *vacatio legis*, przewidziane wymogami art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172, z późn. zm.).

Projekt na etapie prac legislacyjnych nie wymaga przedstawienia organom lub instytucjom UE w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji lub uzgodnienia.

Stosownie do treści § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979 oraz z 2015 r. poz. 1063), przedmiotowy projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji.

z właściwym merytorycznie wydziałem w Komisji Europejskiej (poczta elektroniczna), z których wynika, że w ocenie Komisji termin ten powinien być rozumiany szeroko i obejmować różne formy dysponowania prawami autorskimi. Stanowisko to należy uznać za zasadne także z tego powodu, że dyrektywa jest adresowana do wszystkich państw UE, a nie wszystkie te państwa przewidziały w swoim prawie krajowym możliwość przeniesienia praw autorskich na inny podmiot w takim rozumieniu terminu „przeniesienie”, jakie nadał mu np. polski ustawodawca. Ponieważ dyrektywa musi być implementowana w każdym Państwie Członkowskim, wykładnia jej poszczególnych terminów musi być jednakowa dla każdego porządku prawnego i nie może być determinowana określonym rozumieniem tych terminów w jednym tylko państwie.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Krzysztof Czabański, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Karol Kościński, Dyrektor Departamentu Własności Intelektualnej i Mediów, tel. 022 42 10 327, e-mail: kkoscinski@mkidn.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 22 kwietnia 2016 r.</p> <p>Źródło: Prawo UE</p> <p>Nr w wykazie prac Rady Ministrów: UC3</p>
---	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem projektowanej ustawy jest dostosowanie ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych do wymogów prawa UE w zakresie zawierania umów na reemisję kablową – ograniczenie obowiązkowego pośrednictwa organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi do sytuacji, gdy prawa do reemisji nie pozostają w dyspozycji danej organizacji radiowej lub telewizyjnej (art. 10 dyrektywy Rady nr 93/83/EWG z dnia 27 września 1993 r. w sprawie koordynacji niektórych zasad dotyczących prawa autorskiego oraz praw pokrewnych stosowanych w odniesieniu do przekazu satelitarnego oraz retransmisji drogą kablową).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana ustawa zakłada wprowadzenie wyjątku do art. 21¹ ust. 1 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, zgodnie z którym przepis ten nie będzie stosowany do praw, z których dana organizacja radiowa lub telewizyjna korzysta w odniesieniu do jej własnych transmisji, niezależnie od tego, czy dane prawa należą do tej organizacji, czy też zostały na nią przeniesione przez innego uprawnionego z tytułu praw autorskich lub praw pokrewnych. W ten sposób uzyskana zostanie zgodność art. 21¹ ust. 1 ustawy z wymogami ww. dyrektywy Rady nr 93/83/EWG.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowana ustawa implementuje prawo UE, zatem problem dotyczy tylko państw UE. W znacznej części państw UE (m.in. Niemcy, Wielka Brytania, Belgia, Włochy, Hiszpania, Francja, Czechy, Słowacja, Litwa, Łotwa) przyjęto takie samo rozwiązanie jak proponowane w projekcie, tj. ograniczenie obowiązkowego pośrednictwa organizacji zbiorowego zarządzania do reemisji kablowej oraz wyjątek od tej zasady, obejmujący możliwość nabycia uprawnienia do reemisji od nadawcy w każdym przypadku, w którym nabył on wcześniej prawa w tym zakresie.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Operatorzy sieci kablowych	ok. 700 (3 największych skupia prawie 70% rynku)	http://www.krrit.gov.pl/dla-nadawcow-i-operatorow/operatorzy-i-nadawcy-teleinformatyczni/rejestr/	usunięcie niezgodności polskiego prawa z prawem UE i stworzenie w pełni zgodnego z prawem UE stanu prawnego będącego punktem wyjścia do negocjacji prowadzonych przez operatorów i organizacje zbiorowego zarządzania
Organizacje zbiorowego zarządzania	12	Zezwolenia udzielone przez MKiDN (wg stanu na 22.04.2016 r.)	ograniczenie pośrednictwa przy zawieraniu umów na reemisję kablową
Nadawcy radiowi i telewizyjni	Kilkadziesiąt podmiotów (w tym 19 podmiotów publicznej radiofonii i telewizji oraz 10 nadawców społecznych)	dane KRRiT	możliwość bezpośredniego licencjonowania praw w zakresie reemisji

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

W ramach konsultacji publicznych projekt ustawy został w grudniu 2015 r. przekazany wszystkim 10 organizacjom zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi, które dysponują zezwoleniem na wykonywanie zbiorowego zarządu na polu reemisji (ZAiKS, SFP, ZASP, SAWP, STOART, ZPAV, Copyright Polska, KOPIPOL, REPROPOL i ZPAP), jak również organizacjom zrzeszającym operatorów kablowych (PIKE, ZTK) oraz pozostałych przedsiębiorców (Konfederacja LEWIATAN, PIIT, KIGeIT). Projekt przekazany został również największym nadawcom radiowym i telewizyjnym oraz platformom satelitarnym (m.in. TVP, PR, TVN, Polsat, TV Puls, Canal+ Cyfrowy, Polsat Cyfrowy, HBO, Radio VOX FM). Projekt został także udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej MKiDN.

W ramach konsultacji trwających do połowy lutego 2016 r. wpłynęło 12 odpowiedzi, w tym 2 „bez uwag”. Organizacje zbiorowego zarządzania (ZAiKS, SFP, SAWP, ZASP) krytycznie oceniły przewidzianą w projekcie możliwość udzielania przez nadawcę licencji na reemisję z pominięciem pośrednictwa ozz, gdy nadawca uzyskał takie prawo w inny sposób niż drogą jego przeniesienia przez podmiot uprawniony (twórcę, producenta itd.). Podobne zastrzeżenie zgłosiła Krajowa Izba Producentów Audiowizualnych. Z kolei pozytywnie odniosły się do tego rozwiązania organizacje zrzeszające przedsiębiorców – Konfederacja LEWIATAN, a zwłaszcza organizacje zrzeszające operatorów kablowych – Polska Izba Komunikacji Elektronicznej PIKE, Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji MEDIAKOM oraz Związek Telewizji Kablowych ZTK w Łodzi. Pozytywnie to rozwiązanie oceniła także Cyfrowy Polsat S.A., która jako jedyny podmiot komercyjny przedstawiła swoje stanowisko wobec konsultowanego projektu. Uwagi ozz nie mogły zostać uwzględnione, gdyż prowadziłoby to do nieprawidłowego, zawężonego wdrożenia art. 10 dyrektywy nr 93/83/EWG. Powody przyjęcia w projekcie określonego, „szerokiego” umocowania nadawcy do udzielania licencji na reemisję zostały wyjaśnione w uzasadnieniu projektu ustawy. Wynikają one z potrzeby dokonywania wykładni przepisów dyrektywy w sposób umożliwiający jej implementację w każdym państwie UE, także takim, którego prawo krajowe nie przewiduje możliwości „przeniesienia” praw autorskich przez twórcę na inny podmiot. Dlatego też użyty w art. 10 dyrektywy termin „przeniesienie” prawa do reemisji powinien być rozumiany nie jako zbycie tego prawa, ale jako każde umocowanie nadawcy przez twórcę lub innego uprawnionego do udzielania licencji na reemisję, np. poprzez udzielenie licencji z prawem do dalszego licencjonowania (sublicencjonowania). Takie rozumienie treści art. 10 dyrektywy zostało potwierdzone jako prawidłowe przez przedstawicieli Komisji Europejskiej w roboczych konsultacjach przeprowadzonych z inicjatywą MKiDN.

Drugim istotnym problemem poruszonym przez uczestników konsultacji publicznych była kwestia tzw. „nadregulacji”, a więc zasadności wyjścia przez ustawodawcę poza minimum wymagane przez dyrektywę i objęcia tymi samymi regulacjami, tj. obowiązkowym pośrednictwem ozz i wyjątkiem od tego pośrednictwa na rzecz nadawców, każdej innej reemisji – satelitarnej i internetowej. Taki postulat zgłosili PIKE oraz MEDIAKOM, a także część ozz – ZAiKS, SAWP i ZASP. Spośród organizacji zrzeszających operatorów kablowych podobnego postulatu nie przedstawiła jednak ZTK, zaś spośród ozz zdecydowanie przeciwko „nadregulacji” wystąpiło SFP. Stanowisko przeciwne rozszerzaniu obowiązkowego pośrednictwa ozz zajęły również Konfederacja LEWIATAN oraz Cyfrowy Polsat S.A. Z uwagi na kontrowersyjność tematu i bardzo rozbieżne oczekiwania w tym zakresie wykraczające poza tradycyjny podział ozz – użytkownicy, jak również potrzebę jak najszybszego zakończenia procesu legislacyjnego (Komisja Europejska grozi wszczęciem postępowania w sprawie braku implementacji prawa UE), zgłaszane postulaty wprowadzenia „nadregulacji” nie zostały uwzględnione.

ZAiKS oraz SAWP zaproponowały również, aby obowiązkowe pośrednictwo ozz pozostało w zakresie wynagrodzeń dochodzonych na rzecz tych uprawnionych, którzy w umowie z producentem zastrzegli sobie prawo do części wynagrodzenia z tytułu reemisji. Uwaga ta nie została uwzględniona, gdyż sposób realizacji takich indywidualnych uprawnień powinien być pozostawiony decyzji samych uprawnionych – to ci uprawnieni powinni zdecydować, czy swoje uprawnienia będą realizowali samodzielnie czy też korzystając z pośrednictwa ozz lub innych podmiotów (agentów, kancelarii prawnych itp.). Narzucenie mocą ustawy obowiązkowego pośrednictwa ozz w tym zakresie nie wydaje się właściwe.

W toku konsultacji pojawiły się opinie krytycznie oceniające fakt, że nowelizacja ogranicza się jedynie do implementacji jednego przepisu dyrektywy i nie rozwiązuje innych problemów związanych z reemisją, jak np. braku w reemisji wśród pól eksploatacji, za które współtwórcom i wykonawcom utworu audiowizualnego należy się dodatkowe wynagrodzenie na podstawie art. 70 ust. 2¹ ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (ZASP) czy np. braku aktualnych zatwierdzonych tabel wynagrodzeń za reemisję i odpowiednich mechanizmów mediacyjnych służących zawieraniu

umów licencyjnych (ZTK, MEDIAKOM). Uwagi te nie zostały uwzględnione, gdyż zakres nowelizacji został od początku pomyślany jako ograniczony wyłącznie do najpilniejszej kwestii implementacji przepisu art. 10 dyrektywy 93/83/EWG. Pozostałe kwestie wymagają dłuższej i bardziej pogłębionej dyskusji.

W wyniku konsultacji publicznych projekt nie uległ zmianom.

Wszystkie uwagi zgłoszone w toku konsultacji publicznych zostały udostępnione w Biuletynie Informacji Publicznej RCL <http://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12280160>.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2016 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie) (Fundusz Promocji Twórczości)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie) (Fundusz Promocji Kultury)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Nie dotyczy.
---------------------	--------------

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana ustawa nie będzie mieć wpływu na sektor finansów publicznych, ponieważ dotyczy jedynie zasad kontraktowania reemisji między podmiotami prawa prywatnego.
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2016 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
	autorzy, tłumacze i wydawcy, organizacja zbiorowego zarządzania obsługująca wypłatę wynagrodzeń z tytułu <i>public lending right</i>	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	budżet państwa	Brak wpływu.						
	jednostki samorządu terytorialnego							
	inne jednostki sektora finansów publicznych							

	przedsiębiorstwa (w tym MŚP)	Zapewnienie zgodności stanu prawnego z wymogami prawa UE przyczyni się do wzrostu pewności prawnej i generalnie powinno ułatwić funkcjonowanie przedsiębiorstw świadczących usługi reemisji kablowej.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Brak wpływu.
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: stworzenie alternatywnej możliwości nabycia praw do reemisji przez operatora kablowego		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz: Wprowadzenie możliwości nabycia licencji na reemisję bezpośrednio od nadawcy zamiast dotychczasowego bezwzględnego pośrednictwa organizacji zbiorowego zarządzania może być traktowane jako zmniejszenie obciążeń regulacyjnych.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowana regulacja nie wpłynie na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Projektowana ustawa nie będzie wymagać przyjęcia dodatkowych instrumentów prawnych w celu jej wykonania.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Projektowana ustawa nie wymaga ewaluacji efektów, gdyż stanowi wyłącznie implementację do polskiego porządku prawnego konkretnego przepisu dyrektywy UE.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

Raport z konsultacji publicznych projektu ustawy o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (UC3)

1. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

W ramach konsultacji publicznych projekt ustawy został w grudniu 2015 r. przekazany wszystkim 10 organizacjom zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i prawami pokrewnymi (ozz), które dysponują zezwoleniem na wykonywanie zbiorowego zarządu na polu reemisji (ZAIKS, SFP, ZASP, SAWP, STOART, ZPAV, Copyright Polska, KOPIPOL, REPROPOL i ZPAP), jak również organizacjom zrzeszającym operatorów kablowych (PIKE, ZTK) oraz pozostałych przedsiębiorców (Konfederacja LEWIATAN, PIIT, KIGEiT). Projekt przekazany został również największym nadawcom radiowym i telewizyjnym oraz platformom satelitarnym (m. in. TVP, PR, TVN, Polsat, TV Puls, Canal+ Cyfrowy, Polsat Cyfrowy, HBO, Radio VOX FM). Projekt został także udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej MKiDN.

W ramach konsultacji trwających do połowy lutego 2016 r. wpłynęło 12 odpowiedzi, w tym 2 „bez uwag”. Organizacje zbiorowego zarządzania (ZAIKS, SFP, SAWP, ZASP) krytycznie oceniły przewidzianą w projekcie możliwość udzielania przez nadawcę licencji na reemisyję z pominięciem pośrednictwa ozz, gdy nadawca uzyskał takie prawo w inny sposób niż drogą jego przeniesienia przez podmiot uprawniony (twórcę, producenta itd.). Podobne zastrzeżenie zgłosiła Krajowa Izba Producentów Audiowizualnych. Z kolei pozytywnie odniosły się do tego rozwiązania organizacje zrzeszające przedsiębiorców – Konfederacja LEWIATAN, a zwłaszcza organizacje zrzeszające operatorów kablowych – Polska Izba Komunikacji Elektronicznej PIKE, Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych i Telekomunikacji MEDIAKOM oraz Związek Telewizji Kablowych ZTK w Łodzi. Pozytywnie to rozwiązanie oceniła także Cyfrowy Polsat S.A., która jako jedyny podmiot komercyjny przedstawiła swoje stanowisko wobec konsultowanego projektu. Uwagi ozz nie mogły zostać uwzględnione, gdyż prowadziłyby to do nieprawidłowego, zawężonego wdrożenia art. 10 dyrektywy 93/83/EWG. Powody przyjęcia w projekcie określonego, „szerokiego” umocowania nadawcy do udzielania licencji na reemisyję zostały wyjaśnione w uzasadnieniu projektu ustawy. Wynikają one z potrzeby dokonywania wykładni przepisów dyrektywy w sposób autonomiczny, umożliwiający jej implementację w każdym państwie UE, także takim, którego prawo krajowe nie przewiduje możliwości „przeniesienia” praw autorskich przez twórcę na inny podmiot. Dlatego też użyty w art. 10 dyrektywy termin „przeniesienie” prawa do reemisji powinien być rozumiany nie jako zbycie tego prawa, ale jako każde umocowanie nadawcy przez twórcę lub innego uprawnionego do udzielania licencji na reemisyję, np. poprzez udzielenie licencji z prawem do dalszego licencjonowania (sublicencjonowania). Takie rozumienie treści art. 10 dyrektywy zostało potwierdzone jako prawidłowe przez przedstawicieli Komisji Europejskiej w roboczych konsultacjach przeprowadzonych z inicjatywy MKiDN.

Drugim istotnym problemem poruszonym przez uczestników konsultacji publicznych była kwestia tzw. „nadregulacji”, a więc zasadności wyjścia przez ustawodawcę poza minimum wymagane przez dyrektywę i objęcia tymi samymi regułami, tj. obowiązkowym pośrednictwem ozz i wyjątkiem od tego pośrednictwa na rzecz nadawców, każdej innej reemisji – satelitarnej i internetowej. Taki postulat zgłosiły PIKE oraz MEDIAKOM, a także część ozz – ZAIKS, SAWP i ZASP. Spośród organizacji zrzeszających operatorów kablowych podobnego postulatu nie przedstawiła jednak ZTK, zaś spośród ozz zdecydowanie

przeciwko „nadregulacji” wystąpiło SFP. Stanowisko przeciwne rozszerzaniu obowiązkowego pośrednictwa ozz zajęły również Konfederacja LEWIATAN oraz Cyfrowy Polsat S.A. Z uwagi na kontrowersyjność tematu i bardzo rozbieżne oczekiwania w tym zakresie wykraczające poza tradycyjny podział ozz – użytkownicy, jak również potrzebę jak najszybszego zakończenia procesu legislacyjnego (Komisja Europejska grozi wszczęciem postępowania z powodu braku implementacji prawa UE), zgłaszane postulaty wprowadzenia „nadregulacji” nie zostały uwzględnione.

ZAiKS oraz SAWP zaproponowały również, aby obowiązkowe pośrednictwo ozz pozostało w zakresie wynagrodzeń dochodzonych na rzecz tych uprawnionych, którzy w umowie z producentem zastrzegli sobie prawo do części wynagrodzenia z tytułu reemisji. Uwaga ta nie została uwzględniona, gdyż sposób realizacji takich indywidualnych uprawnień powinien być pozostawiony decyzji samych uprawnionych – to ci uprawnieni powinni zdecydować, czy swoje uprawnienia będą realizowali samodzielnie czy też korzystając z pośrednictwa ozz lub innych podmiotów (agentów, kancelarii prawnych itp.). Narzucenie mocą ustawy obowiązkowego pośrednictwa ozz w tym zakresie nie wydaje się właściwe.

W toku konsultacji pojawiły się opinie krytycznie oceniające fakt, że nowelizacja ogranicza się jedynie do implementacji jednego przepisu dyrektywy i nie rozwiązuje innych problemów związanych z reemisją, jak np. braku w reemisji wśród pól eksploatacji, za które współtwórcom i wykonawcom utworu audiowizualnego należy się dodatkowe wynagrodzenie na podstawie art. 70 ust. 2¹ ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (ZASP) czy np. braku aktualnych zatwierdzonych tabel wynagrodzeń za reemisję i odpowiednich mechanizmów mediacyjnych służących zawieraniu umów licencyjnych (ZTK, MEDIAKOM). Uwagi te nie zostały uwzględnione, gdyż zakres nowelizacji został od początku pomyślany jako ograniczony wyłącznie do najpilniejszej kwestii implementacji przepisu art. 10 dyrektywy 93/83/EWG. Pozostałe kwestie wymagają dłuższej i bardziej pogłębionej dyskusji.

Wszystkie uwagi zgłoszone w toku konsultacji publicznych zostały udostępnione w Biuletynie Informacji Publicznej RCL <http://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12280160>.

2. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt nie wymaga uzgadniania ani konsultowania z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym. Był natomiast konsultowany w trybie roboczym z właściwym merytorycznie wydziałem w Komisji Europejskiej celem ustalenia właściwej wykładni przepisu art. 10 dyrektywy w zakresie użytego w nim terminu „przeniesienie” prawa. W ocenie Komisji termin ten powinien być rozumiany szeroko i obejmować różne formy dysponowania prawami autorskimi, w tym także ich licencjonowanie. Projekt ustawy uwzględnia to stanowisko.

3. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w tym trybie.

NACZELNIK
Wydziału Prawa Autorskiego

Dariusz Urbański

Strona 2 z 2

DYREKTOR
Departamentu Własności Intelektualnej
i Innowacji

Karol Kościński

RADCA PRAWNY

Jacek Barski

TYTUŁ PROJEKTU	Projekt ustawy o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO	Dyrektywa Rady nr 93/83/EWG z dnia 27 września 1993 r. w sprawie koordynacji niektórych zasad dotyczących prawa autorskiego oraz praw pokrewnych stosowanych w odniesieniu do przekazu satelitarnego oraz retransmisji drogą kablową (Dz. Urz. UE L 248 z 06.10.1993, str. 15; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 17, t. 1, str. 134)

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ

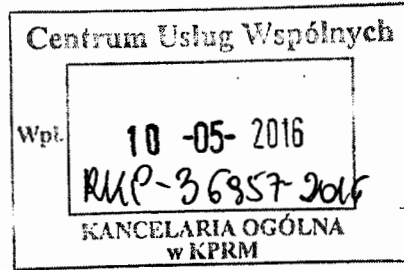
Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu w projekcie	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów poza minimalne wymogi prawa UE
Art. 10	Państwa Członkowskie zobowiązane są zapewnić, aby art. 9 nie był stosowany do praw, z których organizacja radiowa i telewizyjna korzysta w odniesieniu do jej własnych transmisji, niezależnie od tego, czy dane prawa należą do tej organizacji, czy też zostały na nią przeniesione przez innego właściciela praw autorskich i/lub praw pokrewnych.	T	Art. 1 projektu ustawy - art. 21¹ ust. 1¹	Art. 21¹ ust. 1¹ otrzymuje brzmienie: „Przepisu ust. 1 nie stosuje się do reemitowania utworów nadawanych we własnym programie organizacji radiowej lub telewizyjnej, jeżeli prawa do reemitowania tych utworów przysługują tej organizacji radiowej lub telewizyjnej i są przez nią wykonywane bez pośrednictwa organizacji zbiorowego zarządzania, w tym także na podstawie licencji”	Projektowana ustawa nie wykracza poza minimalne wymogi prawa UE

Warszawa, 6 maja 2016 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.491.2015 / 33/mn

KPRM

dot.: RM-10-47-16 z 6 maja 2016 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych

SEKRETARZ STANU

Konrad Szymański
Konrad Szymański

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Pan Piotr Gliński

Departament Rady Ministrów
Wiceprezes Rady Ministrów

Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego